

Қарағанды мемлекеттік медицина университеті
Иммунология және аллергология кафедрасы

Тақырыбы: «Иммунды коррекцияның негізгі принциптері»

Орындаған: Айтбай Гауһар
2027 топ ЖМ

Қабылдаған: Әбуова.Ғ.Т

Қарағанды 2018

Жоспар

I.Кіріспе:

II.Негізгі бөлім:

1. Иммунды коррекция жайлы жалпы түсінік
2. Иммунотропты заттар,жіктелуі
3. Жалпы иммунды жүйеге әсер етудің әдістері
4. Иммунды коррекция әдісін таңдауда Т-,В-жүйелерінің маңызы

III.Қорытынды

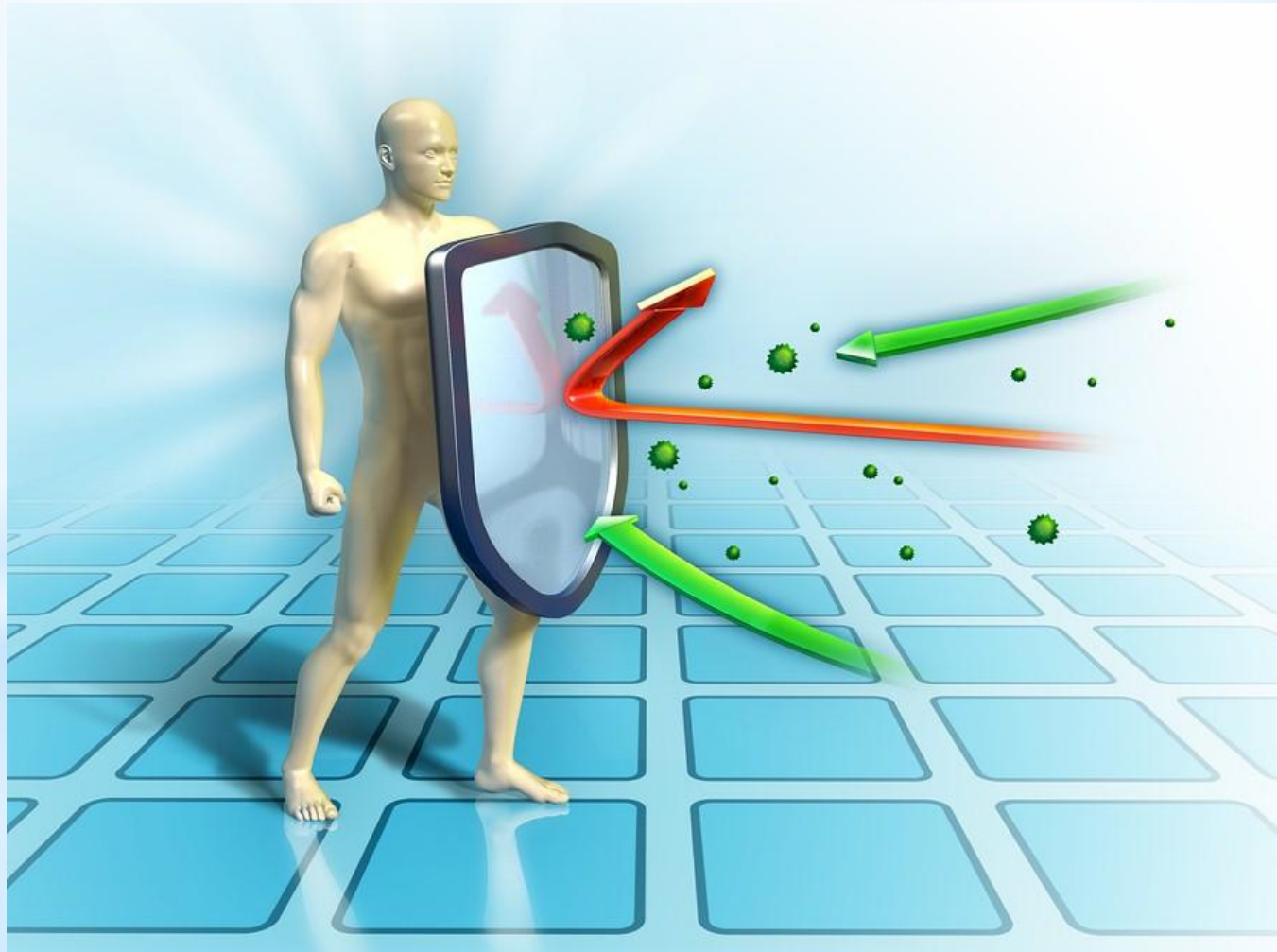
IV.Пайдаланылған әдебиеттер

Кіріспе

Көптеген елдердегі зерттеулер жұмыстары нәтижесінде, иммундық жүйенің бұзылуының дәрежесі мен деңгейін анықтай келе кең көлемде кешенді иммуотропты препараттар жасап шығарылды.

Ауруларды емдегенде және иммунодефициттің алдын алғанда қойылатын басты мақсат бұл базалық терапия мен рациональді иммунокоррекцияның үйлесімділігі.

Иммунды коррекция әртүрлі емдік әдістер арқылы иммунды жүйені қалпына келтіру үшін қолданылады.

Иммунды коррекция профилактикалық мақсатпен эпидемия кезінде организмді респираторлы жұқпалардан, операция алдында, организмнің қайта қалпына келтіру үшін аурудан және операциядан соң, жоғары физикалық күш түскенде қолданылады.

Иммуностимулдеушілер

- Тимус препараттары
- Интерлейкиндер
- Интерферондар
- Биологиялық белсенді пептидтер
- Кейбір саңырауқұлақтардың полисахаридтері
- Емдеуші вакциналар жатады.

Олардың белсенділігі организмнің клеткалары мен ұлпаларының **метаболизміне әсер ету қабілетімен және иммунокомпонентті клеткаларды белсендіре алатынында болса**, оның нәтижесінде организмнің **инфекционды және инфекционды емес** ауруларға қарсы қабілеті артады.

* Иммуностимулдеуші белсенділікке **пробиотикалық микроорганизмдер (бифидо және лактобактериялар)** ие, оларды тамақтану өнімдерінің құрамына енгізгенде олар :

* организмнің қалыпты микробиотының балансын қалпына келтіреді және бірқалыпты ұстап тұрады.

Иммуностимуляторлар

- организмнің спецификалық емес резистенттілігін (ОСЕР)
- иммунитетін (гуморальді және клеткалы иммунды реакция) стимулдейді.

Иммуностимуляторлар функциональді белгілері бойынша

ОСЕР-ді стимулдеуші препараттар

- метилурацил
- Пентоксил
- натрий нуклеинаты
- продигиозан

Клеткалы иммунитет

тималин
тактивин
тимептин
тимоген,
молграмостин
леакадин
тимостимулин
ТИМОМОДУЛИН

Иммуносупрессорлар

- Гормональді препараттар
- Цитостатикалық заттар
- Антилимфоцитарлы
- Анти — резус иммуноглобулиндер
- Лимфоциттің белгілі рецепторларына қарсы моноклональді антиденелер
- Кейбір антибиотиктер (циклоспорин, рапамицин және т.б.).

*** Олардың иммуносупрессорлы белсенділігі гемопоэзді жою қабілеттілігімен, белокпен әсер ету, яғни иммунды жауапта қатысатын, нуклеотидтің синтезін генгибирленуі, лимфоцит апоптозының индуцирленуі және т.б. байқалады**

Иммуносупрессорлар

- Қабынуда
- Аллергияда
- Трансплантацияда
- аутоиммунды ауруларды емдеуде
- лимфоцитті клеткалардың
белсенділігін басу үшін қолданылады

****** Иммуностимуляторларды секілді оларды да жануарлар мен өсімдіктердің ұлпаларынан, генетикалық инженерияның әдістері арқылы биосинтез жолымен және химиялық синтез арқылы алады.

Иммуностимуляторлар шығу тегі бойынша

1) микроорганизмдердің, өсімдіктердің, жануарлардың өмір сүру қабілеттілігінің өнімі

- Полисахаридтер
 - мембрана фосфолипидтері
 - гликопептидтер
 - модифицирленген токсиндер
- микроорганизмдердің ДНК және РНК-сы,
вакциналар

2) иммунитеттің пептидті эндогенді стимуляторлары

- Тимус
- Өт
- жұлын миы
- интерлейкин

3) Иммунитеттің синтетикалық стимуляторлары

- Левомизол
- Леакадин
- Тимоген

4) Метаболикалық процесстердің стимуляторы

- Анаболикалық гормондар
- Рибоксил
- Плазмол
- Витаминдер

Табиғи иммуностимуляторлар:

- Продигиозан
- Пирогенал
- БЦЖ вакцинасы
- деринат (натри дезоксирибонуклеаты)
- Пицибанил
- Крестин
- Лентинан
- Бронховаксом
- Биостим
- Имудон
- Лизоцим
- Ликопид
- Паспат
- Рибомунил
- Тонзилгон
- сұйық эхинацин
- Эхинабене
- С композитум эхинацеясы.

Синтетикалық иммуностимуляторлар: ликопид, левамизол (декарис), метилурацил, беметил, дибазол, имунофан, циклоферон, полиоксидоний, глутоксим, пролейкин, галавит- натри аминодигидрофталазиндионы, берлопентин, полудан, арбидол, леакадин, молграмастин.

Иммунитеттің пептидті эндогенді стимуляторлары:

T-лимфоциттің функциясын жоғарлататындар:

(тимус препараттары) : тималин, тимоген, тимотропин, Т-активин (тактивин), берофор, тимостимулин (ТП-1 сероно), тимоптин, вилозен.

B- лимфоциттің функциясын жоғарлататын фармакологиялық препараттар:

өт, жұлын миы (миелопид) препараттары.

Иммуноглобулин

Сандоглобулин

Лимфоциттердің (T- ,B- клеткалардың, табиғи киллер-клеткалардың) функциясын күшейтетін препараттар:

Цитокиндер (интерферондар және интерлейкиндер): веллферон, А интроны, ребиф, А роферон, ферон, эгиферон, бронхо –мунал

Қазіргі таңда шығу тегі бойынша иммуномодуляторлар

Химиялық
таза

Микробты

Жұлын
милы

Тимикалық

Цитокинді

Нуклеин
қышқылды

Туа пайда болған және жүре пайда болған иммунодефицитте, тимустың аплазиясы немесе гипоплазиясы, жайылған вирусты инфекция кезінде ем ретінде және алмастырғыштар ретінде де қолданылады.

Иммунотропты заттардың топтары: Т.П. Марковтың жіктеуі бойынша:

- Бактериялық препараттар: бронхомунал, рибомунил, биостим, имудон.- синтетикалық препараттар;
- Өсімдік текті препараттар: иммунал, қытай лимоны, женьшень
- Бал препараттары: прополис, маточное молочко

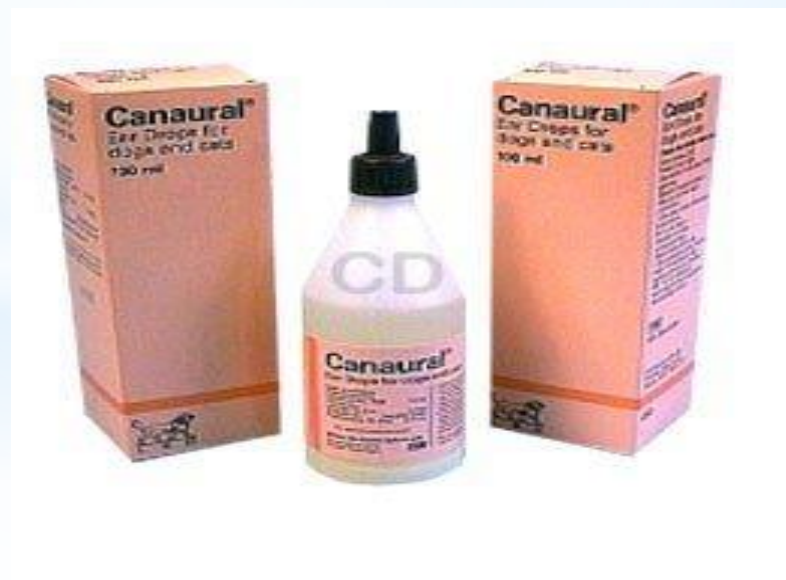

Прополис.

Прополис обладает уникальными целебными свойствами и возможностями. Им лечат все кожные заболевания и практически все заболевания желудочно-кишечного тракта. Кроме того прополис помогает при насморке, гриппе, нефрите.

- Гормондар, цитокиндер және медиаторлар.
- Тимус препараттары: - табиғи (тактивин, тималин - жасанды (тимогенб имунофан)
- Сүйек кемігі препараттары: - табиғи (миелопид) - жасанды (серамил) Интерферондар - табиғи (лейкинферон, лейкоцитарлы интерферон) - рекомбинанты (реаферон, виферон)
- Интерлейкиндер (беталейкин, ронколейкин)

Иммунотропты препараттарға қойылатын негізгі талаптар:

- ✓ Иммуномодулирлеуші қасиет;
- ✓ Жоғарғы тиімділігі;
- ✓ Шығу тегі табиғи;
- ✓ Қауіпсіздігі мен зиянсыздығы;
- ✓ Қарсы көрсеткіштері болмауы;
- ✓ Жанама әсерлер болмауы;
- ✓ Үйренгіштіктің болмауы;
- ✓ Концерогенді әсердің болмауы;
- ✓ Иммунопатологиялық реакцияларының индукциясының болмауы;
- ✓ Артық сенсбилизация тудырмау керек және оны басқа медикаменттерден потенцирлеу керек;
- ✓ Оңай метаболизирленіп және организмнен оңай шығуы керек;
- ✓ Басқа препараттармен әсерлеспеуі керек;
- ✓ Олармен жоғары үйлесімділікте болу керек;
- ✓ Енгізу жолдары парентеральді емес болу керек.

Иммунды коррекция әдісін таңдауда Т-, В-жүйелерінің және фагоцитарлық жүйенің лабораторлы диагностикасының маңызы бар.

Жалпы иммунды жүйеге әсер етудің 4 әдісі бар:

- Иммунодепрессия
- Иммунды стимуляция,
- Антигенмен иммунизация
- Организмнің сыртқы орта факторларына тұрақтылығын арттыру.

Яғни, иммундық тапшылық жағдайда немесе аутоиммунды ауруларда емдеу әдісін олардың сипатына, патогенезіне және т.б. байланысты тандайды. Мұнда маңызды рөлді Т-, В-лимфоцитарлы және фагоцитарлы жүйенің жағдайы, оның диагностикасы атқарады.

Яғни біз олардың жағдайының өзгеруіне байланысты әдісті де таңдаймыз. Мысалы, аутоиммунды ауруларда Т және В- жүйелерінің айқын жоғарылауы байқалады, мұндай кезде иммундыдепрессиялық ем жүргізеді және осыған сәйкес препараттарды (глюкокортикоидтар, цитостатиктер, циклофосфамид, хлорамбуцил т.б.) тағайындайды.

Ал егер керісінше, ауруға байланысты Т-, В-жүйелері мен фагоцитарлы жүйенің жетіспеушілі байқалса, иммуностимуляция әдісімен әр түрлі препараттарды тағайындайды. Мысалы, полиоксидоний препараты макрофагтар мен Т-және В-лимфоциттерді белсендіреді; ал миелопид иммунды жүйенің барлық компоненттеріне белсендіргіш әсер етеді.

Қазіргі таңда иммунотерапияның негізгі принциптері жасалып, бекітілген:

- Иммунотерапияны жүргізер алдында міндетті түрде иммундық статусты анықтап алу керек.
- Иммундық жүйенің зақымдану дәрежесі мен деңгейін анықтау.
- Иммунотерапия кезінде иммундық статустың динамикасын бақылау.
- Иммуномодуляторларды тек айқын клиникалық белгілері және иммундық статустың көрсеткіштері өзгерсе ғана тағайындау керек.
- Иммуномодуляторларды иммундық статусты бірқалыпты деңгейде ұстап тұру үшін, алдын алу мақсатында қолдану керек.

Қорытынды

Клиникалық тәжірибеде көптеген иммунитетті белсендіретін және иммунды коррекция препараттарын қолданады. Бірқатар аурулардың дамуында және жаңғыруында иммундық тапшылықтың маңызы анықталған. Соның ішінде, аутоиммундық патологияларды, жұқпалы аурулардың созылмалы түріне айналуы немесе шартты-патогенді флораның манифестациясы. Иммундық жүйенің жағдайы онкологиялық аурулардың дамуын, ағымын және нәтижесін негіздейтіні анықталған.

Пайдаланылған әдебиеттер

1. Вирусология, иммунология, генетика, молекулалық биология. Орысша-қазақша сөздік. – Алматы, «Ана тілі» баспасы, 1993 жыл. ISBN 5-630-0283-X
2. Р.Ұ. Бейсембаева. Медициналық және ветеринарлық биотехнология. Оқу құралы. - Алматы, 2009. 200 бет
3. www.google.kz
4. www.wikipedia.org

Назарларыңызға рахмет!!!